

17. מילה לחסרי אב

11 תכן שבמהלך קריאת הפרקים הקודמים, הבנת כי מעולם לא היה לך אב כמו זה שתיארתי. אם כן, אני יכול להבטיח לך שבעולם היום ישנם מיליונים רבים כמוך.

לכל אחד מאיתנו יש אב ביולוגי, כמובן, מקור ממנו נבעו חיינו הפיזיים. אולם זו אינה ערובה לכך שהיה לנו אבא כמתואר בכתובים וכפי שניסיתי לתאר בספר זה. למעשה, נדיר למצוא בעולם היום אבות העונים לתיאור הזה!

אם לא היה לך אבא כזה, אז היכנשהו עמוק בתוכך ישנו ריק שאף פעם לא התמלא. ייתכן שזה טמון כל כך עמוק ברוחך, במשך זמן כה רב, שאינך מודע לכך. למרות זאת, זה שם, ומשום כך, אינך שלם.

איני רומז לכך שבהכרח נזקקת לאב מושלם. למעשה, יש רק אב מושלם אחד – אלוהים האב בשמים. אלא שאב ארצי העונה לתיאור הכתובים, למרות שהוא עשוי להיות במובנים רבים לא מושלם, יכול למלא את החלל הזה שבך. כך שאינך חסר־אב; חווית זאת באופן אישי. אולם כפי שאמרתי, מיליונים רבים אינם חווים זאת.

אולי טוב יהיה אם אשתף אותך בניסיוני האישי. אבי, כשאר הגברים שהכרתי במשפחתי, היה קצין בצבא הבריטי. הוא היה אדם מוסרי, ישר, נאמן לחובותיו, חייל מוצלח. כיוון שהוא שירת בצבא הבריטי בהודו, שם נולדתי, בעיר בנגלור.

כשנולדתי, אמר הרופא לאימי לא לצפות לעוד ילדים. פירוש הדבר היה שאגדל ללא אחים ואחיות. על כן, החליטו הוריי שהדרך הטובה ביותר למלא את החסך הזה, תהא שאבי יתייחס אלי כאח גדול, במקום כאב. כתוצאה מכך, מעולם לא קראתי לו אבא, אלא רק בשמו הפרטי, פיטר. איני מטיל ספק בכך שהוא אהב אותי, אולם מעולם הוא לא הפגין חיבה כלפי. איני יכול להיזכר שאי פעם הוא הושיב אותי על ברכיו או חיבק אותי.

במהלך מלחמת העולם השנייה, בגיל 25, חוויתי מפגש אישי עם ישוע המשיח בחדר מגורי־החיילים בצבא הבריטי.

כתוצאה, הפכתי למאמין מסור. החוויה הזו חשפה אותי למציאות של כוחות רוחניים, שעד אז, לגמרי לא הייתי מודע לקיומם.

במיוחד הבנתי שהודו, ארץ הולדתי, היא מערבולת עצומה של כוחות רוחניים חזקים לאין שיעור, שאינם מהמשיח. נוצר בי הרושם שכמה מבין הכוחות הרוחניים הללו מהודו ליוו אותי לאורך חיי וניסו להשיג עלי שליטה. הם לעולם לא הצליחו. עם זאת, מעולם לא לגמרי השתחררתי מהשפעתם. לפני שהפכתי למאמין מסור, שקלתי למעשה משך זמן מה להפוך ליוגי.

כשלמדתי את הכתובים כמאמין, למדתי שדרך הלידה מחדש, אלוהים הפך לאבי. מאוחר יותר הטפתי סדרה בת שלושה מסרים בקלטת בנושא "להכיר את אלוהים כאב". אנשים שונים אמרו לי שהמסרים האלה עזרו להם. ועדיין, אף-על-פי שלא ידעתי זאת, הטפתי רק תיאוריה. הבנתי את הנושא לעומקו באופן תיאורטי בלבד. עם זאת, עדיין לא היה לי כל ידע חווייתי עם אלוהים כאבי באמת. גם לא הייתי מודע למשהו חסר בחיי.

התגלות אישית

אם כן, ב־1996, ממש אחרי שחגגתי חמישים שנות שירות באמונה במשרה מלאה, אלוהים התערב בחיי. בוקר אחד, בהיותנו רות ואני ישובים במיטתנו, בתפילה משותפת, כפי

שנהגנו לרוב לעשות, זכיתי באופן ריבוני למגע מכוח על-טבעי. מצאתי את עצמי מהווה זירת קרב לשני כוחות רוחניים מנוגדים.

מאחור, זרוע בלתי־נראית נפרשה מעלי, אוחזת במשהו דמוי כיפה שחורה ומנסה להדוף אותה מטה על ראשי. בה בעת גבורת רוח הקודש החלה לנוע לאורך גופי. החל ברגליי, היא המשיכה מעלה דרכי. גופי החל לרעוד בפראות. רות אמרה לי לאחר מכן כי פניי האדימו מאוד. היה לי הרושם ששני הכוחות הרוחניים האלה התנגדו זה לזה. גבורת רוח הקודש שהתגברה ועלתה בתוכי פעלה כנגד הזרוע שמעלי שניסתה להדוף כלפי מטה את הכיפה מעל ראשי.

בסופו של דבר, גבר רוח הקודש. הזרוע מאחור נסוגה ונעלמה. במקביל, רוח הקודש תפס שליטה מלאה על גופי ושררה בקרבי תחושה מופלאה של רגיעה ושלום. בוזזמנית, בלא כל ניסיון מודע להבין את אשר התרחש, גיליתי שלראשונה בחיי הייתי מודע למערכת יחסים ישירה ואישית עם אלוהים כאבי. זה היה לגמרי טבעי לפנות אליו כאבא. זו כבר לא הייתה הצהרה תיאולוגית, אלא ביטוי ספונטני למערכת יחסים אישית.

כשהייתי בחווייה הזו, הגעתי למסקנה שהזרוע עם הכיפה הייתה התגלמות של שְׁיֹנָה, אחד מבין שלושת ה"אלים" בהינדואיזם (שהם, כמובן, אינם אלים, אלא כוחות שטן רעים בשמים).

הבנה זו זכתה לאישור מסוים שנתיים אחר כך, כשקראתי תיאור של ה"אלים" העיקריים בהינדואיזם. זה

תיאר את שְׁיָה ככוח רוחני היורד מעל לראשו של אדם וסוגר אותו למציאות של התחום השמימי. זה היה בדיוק מה שהזרוע שנפרשה מעל לראשי ביקשה לעשות לי. כמה אסיר תודה אני שברגע של משבר, רוח הקודש בא לעזרתי וסילק את הכוח הרע שביקש להשתלט עלי. מאז אותה חוויה ב־1996, מערכת היחסים שלי עם אלוהים כאבי, מתחזקת ונעשית אישית יותר.

מערכת יחסים חדשה

למערכת היחסים החדשה שלי הייתה השפעה עמוקה ומומושכת על חיי. במהלך חמישים השנה בהם שירתי את המשיח במיטב כוחי, אלוהים בירך את השירות שלי בפרי רב. אולם באמצעות מערכת היחסים החדשה הזו, עם אלוהים כאבי, התחלתי לחוש קרוב אליו ובטוח, באופן שמעולם לא הכרתי קודם.

מערכת היחסים החדשה הזו לא פטרה אותי מהמבחנים העוברים על כל מאמין בחייו, אולם זה כן איפשר לי למצוא את עצמי מול המבחנים האלה עם מידה גדולה יותר של עוצמה פנימית וביטחון. יתר על כן, המבחנים האלה לא עמדו ביני לבין אלוהים; הם רק קרבו אותי אליו יותר.

כשלוש שנים לאחר החוויה שתיארתי, עברתי את אחת החוויות המכאיבות ביותר שעברו עלי בכל חיי האמונה

שלי. לאחר יותר מחודש ביחידה לטיפול נמרץ, אלוהים לקח את אשתי היקרה, רות, אליו הביתה. לא ניתן היה לתאר את תחושת האובדן. עם זאת, בתוך כל זה, מעולם, אף לא לרגע, איבדתי את המודעות לנוכחות האוהבת של אבי.

בטקס הקבורה, כשהבטתי מטה אל הארון, בו שכבה גופתה של רות, חשתי דחף לזעוק בנוכחות כל האבלים, "אבא, אני בוטח בך, אני מודה לך שאתה תמיד טוב ואוהב וצדיק. אתה אף פעם לא טועה. כל מעשיך טובים." בזכות מערכת היחסים הקרובה שלי עם אלוהים כאבי, יכולתי להשמיע את ההודאה הזו. כמה מבין הנוכחים סיפרו לי מאוחר יותר כיצד הושפעו בחוזקה מהודאה זו. מכל מקום, אין בכוונתי לתת לך את הרושם, שבכדי להכיר את אלוהים בדרך אישית כאבין, יהיה עליך לעבור את אותה חוויה כמוני. אלוהים נוהג להתייחס לכל אחד מאיתנו באופן אישי. אין נוהל קבוע שכולם חייבים לחקות. ישנם, מכל מקום, עקרונות רוחניים מסוימים, שכן נכונים לגבי כולנו.

במתי יא, 27, קובע ישוע את העקרונות הנכונים, קודם כל, להכרתו כבן האלוהים ואחר להכרת אלוהים כאביו:

הַכֵּל נִמְסָר לִי מֵאֵת אָבִי וְאִין מִכִּיר אֶת הַבֵּן
בְּלִתי הָאָב וְאִין מִכִּיר אֶת הָאָב בְּלִתי הַבֵּן
וְאִשֶׁר יִחְפֹּץ הַבֵּן לְגַלוֹת לוֹ.

האב והבן פועלים בשיתוף פעולה הדדי. ראשית, האב מגלה את הבן. זה השלב הראשון, משום שאך ורק דרך הבן נוכל להכיר את האב. ביוחנן יד, 6 ישוע אמר:

”לֹא יָבֵא אִישׁ אֶל הָאָב בְּלֹתִי עֲלֵיָדַי.” לאחר מכן מגיע השלב השני, כשישוע מגלה את האב – אך ורק בהתאם לרצונו. ישוע מדגיש שההתגלות של האב ניתנת רק למי ש”יִחְפֹּץ הַבֵּן לְגַלוֹת לוֹ.” (מתי יא, 27)

ישוע מדבר כאן על התגלות שרק הוא יכול לתת. חשוב לשים לב להבדל שבין הכרת הכתובים בצורה שיטתית לבין ידיעתם באמצעות התגלות. במשך למעלה מחמישים שנה, קיבלתי בכנות את הצהרת הכתובים, שאלוהים הינו אבי. אולם כשקיבלתי את זה כהתגלות אישית ישירה, החוויה הייתה שונה לגמרי.

דרך הבן אל האב

ייתכן שהגעת להבנה, מהקריאה עד כה, שאתה חסר־אב. מעולם לא הכרת את התחושה של אב אמיתי. כעת התעוררה בליבך – כמיהה לאב.

ייתכן שנסיבות שונות בחייך מונעות ממך את האפשרות שאדם מסוים יהיה לך לאב אמיתי. אכן, זו סיבה טובה להודות לאלוהים שיש אב בשמים שביכולתך להכיר! אולם תחילה עליך להכיר את ישוע כמושיע האישי שלך, שדרכו קיבלת את מתנת חיי הנצח.

1. קבל את ישוע כמושיע

אם אין לך עדיין את הביטחון הזה, המבוסס על הכתובים, הצעד הראשון יהא לקבל את ישוע כמושיעך האישי. זה מופיע בבירור ביוחנן א, 11-13:

הוא [ישוע] בא אֶל אֲשֶׁר לוֹ וְאֲשֶׁר הֶמָּה לוֹ לֹא קִבְּלוּהוּ. וְהַמְקַבְּלִים אֹתוֹ נָתַן עִז לָמוֹ לְהִיּוֹת בְּנִים לְאֱלֹהִים, הַמְאֱמִינִים בְּשֵׁמוֹ, אֲשֶׁר לֹא מִדָּם וְלֹא מִחִפְּץ הַבֶּשֶׂר אֶף לֹא מִחִפְּץ גִּבּוֹר. כִּי אִם מֵאֱלֹהִים נִלְדָּו.

בנקודה זו, אם אתה רוצה, אתה יכול להתפלל תפילה קצרה כגון זו:

אדון ישוע המשיח, אני מכיר בך כבן האלוהים וכדרך היחידה לאלוהים. אני מאמין שמתת על הצלב כדי לשאת את העונש על חטאי, ושקמת שוב מהמתים. אני מבקש ממך עכשיו לסלוח על כל חטאי.

אני מקבל אותך באמונה כמושיע האישי שלי. בוא אל ליבי ותן לי את מתנת חיי הנצח. אמן.

כאשר תפילה זו נישאת באמונה פשוטה, אלוהים מבטיח להעניק לך ביטחון פנימי שהוא קיבל אותך כילדו. בראשונה ליוחנן ה, 10 השליח אומר לנו ש"המאמין בָּבֶן הָאֱלֹהִים יֵשׁ לוֹ עֲדוּת בְּנַפְשׁוֹ." שוב, ברומיים ח, 16, שאול אומר לנו, "וְהָרוּחַ [רוח הקודש של אלוהים] הֵוא מְעִיד בְּרוּחָנוּ כִּי בְּנֵי אֱלֹהִים אֲנַחְנוּ."

התחל באמונה כעת, להודות לאלוהים על כך שקיבל אותך ושאתה ילדו. ככל שתודה לו, זה יהפוך מציאותי יותר לגביך, שאכן הפכת לבן של אלוהים. רוח הקודש יאשר זאת ברוחך.

2. פנה אל אלוהים כאב

כעת ישוע נעשה עבורך לדלת, דרכה תוכל לגשת בביטחון לאלוהים. אתה מוכן לקבל את ההתגלות האישית של אלוהים כאביר בשמים, שרק ישוע יכול לתת לך. קודם לכן סיפרתי כי חייתי משך למעלה מחמישים שנה כמאמין שנולד מחדש לפני שחוויתי את ההתגלות האישית של אלוהים כאבי. איני רומז ולו לרגע, שיהיה על כל מאמין אחר לחכות זמן רב כל כך! אחת המטרות העיקריות בשלן כתבתי את הספר הזה, למעשה, היא לעזור למאמינים להגיע אל ההתגלות הזו הרבה קודם. עם זאת, כל אחד מאיתנו לגמרי תלוי בישוע, שלבדו יכול להעניק לנו את ההתגלות הזו. הוא עצמו אמר

בנחרצות: "וְאִין מְכִיר אֶת הָאֵב בְּלִתֵּי הַבֵּן וְאֶשֶׁר יִחְפֹּץ הַבֵּן לְגָלוּת לוֹ." (מתי יא, 27) עלינו לשאוף למקום הבריא בו אנו מכירים בתלות המוחלטת שלנו באלוהים.

ישנן גרסאות שונות של הבשורה כיום המתארות את אלוהים כמכונת מכירה אוטומטית. אם נכניס את המטבעות ונלחץ על הכפתורים הנכונים, ייצא לנו מה שאנחנו צריכים ממנו. אולם אלוהים הוא לא מכונת מכירה אוטומטית. הוא אב שמלמד את ילדיו משמעת וקובע סטנדרטים מוגדרים להתנהגות. אחד מנוהלי המשמעת שהוא דורש מאיתנו זה שנשפיל את עצמנו לפניו: "כִּי אֱלֹהִים לְלָצִים יִלְיָץ וְלַעֲנָוִים יִתֵּן חֵן." (פטר"א ה, 5)

תחום נוסף בו עלינו ללמוד משמעת, זה בלחכות לאלוהים. הזמן המתאים לנו אינו תמיד הזמן שאלוהים יעד. "וְקוֹי יִהְיֶה יִחְלִיפוּ כֹחַ." (ישע' מ, 31) יותר מפעם, התאמצתי לספור את כל ההבטחות שבכתובים, המיועדות לקווי יהוה, אולם מעולם לא הצלחתי. יש יותר מדי! במקרה שלי אני יכול להאמין שאלוהים מנע ממני את ההתגלות עד שידע כי הייתי מוכן לקבלה. מבלי ספק, כשהוא אכן העניק לי אותה, קיבלתיה כאוצר ששווה לחכות לו!

שאלו, דרשו, דפקו

ייתכן שכבר זכית בהתגלות, שרק ישוע יכול להעניק, ואתה מודע באופן אישי לקירבתו של אלוהים כאבין. אין

לי דרך לדעת. ושוב, ייתכן ואתה באותו מצב שאני הייתי בו. אתה יודע מעבר לכל צל של ספק, שנולדת מחדש. למיטב הבנתך ויכולתך, אתה משרת את אלוהים בכנות. עם זאת, אתה רעב למשהו שהוא מעבר למה שאתה חווה כעת – למערכת יחסים עמוקה, אינטימית וקבועה עם אלוהים כאבִיך.

אני רוצה לעודד אותך לפלס את דרכך קדימה, לעבר כל מה שיש לאלוהים עבורך. בלה זמן בנוכחותו של ישוע. חשוף בפניו את הכמיהות העמוקות ביותר של ליבך. בקש ממנו להראות לך אם ישנם מעצורים כלשהם שאינך מודע לקיומם, בינך לבינו. היה מוכן לכך שינחה אותך בדרכים חדשות, בהן מעולם לא הלכת. היכנע לפניו ללא כל הסתייגות.

בה בעת, אל תשתעשע ברעיונות מוקדמים על הדרך בה אלוהים יפגוש אותך. במקרה שלי, ההתגלות של האבהות של אלוהים הייתה מלווה בחוויה על־טבעית חזקה. אולם אפשר שאלוהים ינהג איתך לגמרי אחרת. עצתי היא שתנהג כמו אליו על הר חורב; חכה לשמוע מאלוהים. (ר' מל"א יט, 11-18).

אליו צפה בשלוש הפגנות כוח על־טבעיות: רוח, רעש [רעידת אדמה], ואש. אולם אלוהים לא היה באף אחת מהן. לאחריהן, "קול דִּמְמָה דִּקְהָה." (פס' 12) בדרך, השקטה והלא דרמטית הזו, אלוהים התקרב לאליו. עם זאת, כשאליו שמע את קולו, הוא כיסה את פניו באדרתו ביראה.

לחישתו של אלוהים חזקה יותר מעוצמת הרוח, רעידת אדמה או האש, חזקים ככל שיהיו! אפשר שזו הדרך בה אלוהים ינהג גם אתך.
מעבר לזה, הרשה לי לעודד אותך עם דבר עצה מישוע. צורת הפועל שישוע משתמש בו מצביעה על כך שזו פעולה חוזרת ומתמשכת:

שְׁאַלְוּ [והמשיכו לשאול] וַיִּנְתֶּן לָכֶם דְּרֹשׁוּ
[והמשיכו לדרוש] וַתִּמְצְאוּ דְּפָקוּ [והמשיכו
לדפוק] וַיִּפְתַּח לָכֶם.
מתי ז, 7

זכור, זה יינתן לך; אתה תמצא; זה יפתח בפניך. בפסוק הבא, ישוע ממשיך עם דבר הבטחה ועידוד נוסף:

כִּי כָּל הַשְּׁאֵל יִקְבַּל וְהַדְרֹשׁ יִמְצָא וְהַדְּפֹק יִפְתַּח לוֹ.

המילה הזו, "כָּל", כוללת אותך!

לפני שתסגור את הספר הזה, סקור בקצרה את נושאי העיקריים. ההתגלות המושלמת ביותר של אלוהים דרך בני אדם היא באמצעות מוסד המשפחה. האהבה שבין בעל ואישה משקפת את מערכת היחסים שבין ישוע לקהילה. אהבת האב כלפי משפחתו משקפת את אהבת אלוהים

לכל ברואיו. במימוש תוכנית האלוהים למשפחה, טובתו הנעלה ביותר נעשית זמינה לאדם. אולם בדחיית תוכנית האלוהים למשפחה, הסבל האנושי מגיע אל שיאו. החברה כיום מחוייבת להכריע כיצד תגיב לסוגיה זו. גם אתה כאדם פרטי מחוייב להגיב.